

бъше ротень командиръ въ училището. 2. *рота* командуваше щабсъ-капитанъ Ковалевски, 3. *рота* — поручикъ Новицки и 4. *рота* — щабсъ-капитанъ Гансонъ.

Фелдфебелъ на ротата бѣше ст. унтеръ офицеръ Амось Федотовичъ Игнатиенко, който по-после бѣше произведенъ въ фелдфебелско звание.

Взводенъ унтеръ-офицеръ (тогава се наричаха полу-взводни) бѣше на нашия 1. взводъ ст. унтеръ офицеръ Трофимъ Яковлевичъ Череповъ, а отдѣльоненъ началникъ мл. унтеръ-офицеръ Ефимъ Семеновичъ Бабенко. Презъ юлий 1879, г., когато бѣхъ вече подпоручикъ и ме премѣстиха въ 6. Старо-загорска дружина, заварихъ сжщия ротень фелдфебелъ.

Обучение

Обучение въ пълната смисълъ на думата или не сжществуваше, или ако признаемъ, че сжществуваше, то бѣше безъ никаква система и оставено на усмотрението, преимуществено на началствующитѣ долни чиновове.

Ние постъпвахме доброволци съ цель да се биемъ за освобождението на Родината. При единъ случай отъ насъ формираха една голѣма команда, която пратиха на Балкана за попълване другитѣ дружини, следователно би трѣбвало да ни се даде бойна подготовка по съкратена програма, ако ли пъкъ сж имали предъ видъ да ни използватъ само въ изпълнение на караулната служба, то трѣбваше да наблегнатъ да бждемъ затвърдени въ носенето на тази служба. За зла наша честь не се правѣше ни едното, ни другото, Тукъ по-долу ще изложа съ какво се занимавахме.

Споменахъ по-горе, че на 18. августъ 1877. г., следъ пладне, постъпихъ на служба. Тогава бѣше петъченъ день. Безъ да ме облекатъ, понеже въ ротата нѣмаше облекло, мене ме извадиха за пръвъ пжтъ на обучение на „Маринополе“ въ сжбота сутринята. Дядка ми бѣше ротния писаръ ефрейтора Георги Тодоровъ отъ Болградъ (сега запасния генералъ отъ пехотата Тодоровъ). Бѣхъ облеченъ съ цивилни дрѣхки, които ми бѣха подарили въ Габрово. Понеже следъ известно време чепицитѣ ми се бѣха скжсали, а единъ доброволецъ отъ нашия взводъ избѣга, като си бѣше забравилъ царулитѣ, азъ ги взехъ и обухъ върху чорапитѣ, понеже нѣмахъ навуца, и въ такъвъ видъ ходѣхъ на учение до като пристигна облекло и ме облѣкоха. Въ сжбота сутринята моя дядка ми преподаде първия урокъ отъ военното изкуство, а то бѣше обръщания и вдвоявания на редоветѣ. Отпосле, когато вече добре се запознавахме съ Тодоровъ, той ми разказваше, че тогава много го очудило какъ тѣй из-